

bet, og hvornår regner ministeren med at implementere en eventuel ny reform?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg forestillede mig, at vi hen over sensommeren, det tidlige efterår får et forhandlingsforløb, og afhængigt af de politiske muligheder er det ganske vanskeligt på nuværende tidspunkt at sige, at lige præcis på den dato afslutter vi et forhandlingsforløb. Men det er i hvert tilfælde hensigten, målsætningen at kunne fremsætte lovforslag i den kommende folketingssamling med henblik på at kunne vedtage således, at reformerne kan træde i kraft det efterfølgende år.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Tak for svaret og bare kort igen, fordi vi før har forhandlet reformer. Her tænker jeg på gymnasireformen, som vi skulle have på plads inden en vis dato om sommeren for at få det på plads, og derfor ville jeg bare høre, hvordan ministerens forestilling var. Men tak for svaret.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Og tak til undervisningsministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 224: Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) og lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. (Udvidelse af adgangen til SVU).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).
(Fremsat 31/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gitte Lillelund Bech (V):

Som et led i regeringens udspil »Flere i beskæftigelse – færre ledige« ønsker vi at udvide muligheden for at få statens voksenuddannelsesstøtte til også at gælde faglærte. Med forslaget vil fag-

lærte fremover kunne få støtte til forberedende voksenundervisning i læsning og matematik eller til kompenserende specialundervisning.

Kl. 17.00

Uanset hvor du er på arbejdsmarkedet, er det i dag alfa og omega at kunne læse og regne. Kan du ikke det, kan det være vanskeligt at klare et job eller for den sags skyld at kunne medvirke aktivt i alle sider af samfundslivet. Vi må desværre se i øjnene, at mange voksne har forladt uddannelsessystemet uden brugbare læse- eller regnefærdigheder, hvilket den forberedende voksenundervisning, målrettet og kortuddannet, heldigvis bidrager til at rette op på.

Da det samtidig er blevet klart for os, at der også blandt faglærte findes en gruppe, der er læsesvage, er det naturligt i forbindelse med ønsket om at få flere i beskæftigelse, at vi sikrer, at også disse voksne får et tilbud om at få styrket deres læse- og/eller regnefærdigheder.

For Venstre er det i den forbindelse vigtigt, at vi samtidig er opmærksomme på, at læsesvaghed eller ordblindhed ikke kun er et spørgsmål om problemer med at læse. Den største barriere kan faktisk ligge i at erkende problemet og have viljen til at gå i gang med at gøre noget ved problemet. Der er nogle, der aldrig får tilmeldt sig kurserne, fordi de viger tilbage for at erkende deres situation. Det gælder også blandt de faglærte, måske specielt set i lyset af, at faglærte faktisk har gennemført en erhvervsuddannelse og derfor forventes at kunne læse. Så vi har altså et psykologisk aspekt i problemstillingen.

Det er derfor vigtigt for os, at den forberedende voksenundervisning og læsekurserne for de læsesvage voksne foregår i tæt samarbejde med virksomhederne, sådan at medarbejderne kan være i en situation, hvor de føler, at deres læsehænder ikke bliver synliggjort eller udstillet. Det er også vores indtryk, at det faktisk er det, der er tilfældet mange steder, når vi taler om den forberedende voksenundervisning, men vi ønsker alligevel her fra talerstolen at pointere problemstillingen.

Samlet set forventer vi, at lovforslaget vil bidrage til at opkvalificere vores arbejdsstyrke. Vi tror på, at det vil bidrage positivt til at sikre flere i beskæftigelse, og vi kan støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning):

Bjarne Laustsen (S):

Socialdemokratiet burde jo have lidt copyright på det forslag her, for det er jo meget identisk med et tidligere forslag, som er blevet behandlet

her i Tinget, jeg tror, det var L 114. Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, fru Gitte Lillelund Bech, om, hvorfor man ikke har taget skridtet fuldt ud og taget det hele i stedet for kun at tage noget af det.

Venstre har sikkert kigget på, hvad forskellen er mellem vores forslag og så det lovforslag, som Venstre kommer med nu. Så det kunne godt være, at det måske var på sin plads, at Venstre sagde noget om, hvorfor man afviste det i 2003 og nu synes, at det er en rigtig god idé.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Det lovforslag, L 114, som blev afvist tidligere, var et forslag, som jeg ikke selv var ordfører på, men så vidt jeg husker, havde vi bl.a. en problemstilling med hensyn til finansieringen. Det forslag, som vi har her, er finansieret. Så derfor synes vi, det er vigtigt, at vi så tager hånd om det.

Så må jeg sige, at vi altså også har fået nogle nye statistikker, som peger på, at der faktisk blandt de faglærte – her skønnes det så til at være – er mellem 2.000 og 3.000 personer, som vil kunne få glæde af det her forslag. Så vi har erkendt, at der er et behov.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jamen er det ikke et meget lille ambitionsniveau, når vi ved, at der er en million mennesker, som er i den målgruppe med de her problemer? Det er jo fint nok, at man tager de faglærte, men det, man taler om, når det er 2.000, er jo ca. ½ pct. af alle de mennesker, som har de her problemer. Derfor er det jo et spørgsmål, om det ikke er et meget lavt ambitionsniveau, når man ikke har lavet et lovforslag, der tager flere med.

Så er der effekten. Regeringen ville jo skaffe 6.000 ekstra arbejdspladser gennem den her bestikkespakke, forårspakke, panikpakke, eller hvad regeringen nu kalder den, men hvor mange kommer egentlig i arbejde gennem det her lovforslag? Det er vel ikke det store tal, man kan svinge sig op til.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu må jeg indrømme, at jeg ikke har fået forårspakken med herop på talerstolen. Så med hensyn til, hvor mange flere i arbejde vi skaffer med det her lovforslag, må jeg blive hr. Laustsen svar skyldig. Jeg mener dog at kunne huske, at det er

en tusind mennesker ud af de 6.000, som vi faktisk mener at det her kan bidrage til.

Med hensyn til behovet: Hvis hr. Bjarne Laustsen har læst det høringsresumé, som vi har fået oversendt fra Undervisningsministeriet, så fremgår det helt klart, at det er vores opfattelse, at rammen på de 3.000 personer er tilstrækkelig i forhold til det behov, der er.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Bjarne Laustsen som ordfører.

Kl. 17.05

Bjarne Laustsen (S):

Vi har jo så godt fat på spørgsmålet omkring statens voksenuddannelsesstøtte her i L 224. Dybest set er det jo sådan set bare et ændringsforslag til Socialdemokratiets forslag, L 114, som jeg lige har spurgt Venstres ordfører om, regeringen er kommet med. Derfor vil jeg kvittere for det og sige, at det er utrolig godt, at både Venstre og De Konservative er blevet meget klogere, tilsyneladende også Dansk Folkeparti, som var meget imod det.

Det er sådan, at hvis man skal finde på et eller andet og så ikke selv har initiativerne, kigger man lidt på, om der er andre, der har sagt noget klogt. Det har man lyttet til her, og det skal de tre partier selvfølgelig ikke have utak for. Vi synes bare, at det er et meget lavt ambitionsniveau at have, at det i første omgang kun omhandler 2.000 mennesker og fremover 3.000 mennesker, når vi ved, at det er op mod en million mennesker, som har læse- og staveproblemer.

Hvis man kigger i debatten fra den 29. januar 2003, tror jeg det var, brugte man meget tid på at tale om økonomien i L 114. Socialdemokratiet regnede dengang med, at lovforslaget ville koste 6 mio. kr., og regeringen svang sig helt op til at sige, at det ville koste 80 mio. kr. Nu ligger der et lovforslag, hvor det drejer sig om 18-20 mio. kr., som man regner med det her lovforslag koster.

Det kan sagtens være, at det er en gratis omgang, fordi der er så mange barrierer i lovforslaget, som gør, at det ikke er sikkert, at det er brugbart derude i det offentlige rum. Det er lidt af den samme historie, som vi så i sidste uge, hvor man kom med et forslag om 50 mio. kr. til de nyledige. Vi ved også, at arbejdsmarkedsrådene ikke kunne bruge de 400 mio. kr., som var tilovers, netop fordi der var alt for mange barrierer og restriktioner, og det synes vi også at der er i det lovforslag her.

Vi er selvfølgelig tilfredse med, at man udvider mulighederne for at få statens voksenuddannelsesstøtte. Det er helt o.k. Men det, at man lægger et loft over forløbene på 18 uger, synes vi simpelt hen ikke er godt nok, og vi synes ikke, at det er fleksibelt nok. Vi ville gerne have en større fleksibilitet på de her områder, så der var mulighed for at strikke nogle anderledes forløb sammen.

Der er jo mange grupper, som har dette behov. Vi ved, at job udflytter til billiglande osv., hele brancher forsvinder, store industrier bliver i de her år lagt om, og derfor er der behov for, at de folk, der enten ingen uddannelse har eller har en forældet uddannelse, kan få en omskoling. Men for at de kan få den omskoling, skal de jo netop i gang med en ny uddannelse, og hvis de har en kombination af læse/stave-problemer, kan der så være behov for at lave nogle forløb, der gør, at de er i stand til at modtage den nye undervisning. Hvis man skal lære noget nyt, skal forudsætningerne først og fremmest være i orden, og motivationen skal være i top.

Det sidste, jeg skal sige, er, at vi også synes, at man burde lempe kravet om det her loft på de maks. 6 ugentlige undervisningstimer, der ligger i lovforslaget. Vi ved, at der er mange små arbejdsgivere, der kan have problemer med den grænse, og vi synes, at man rent faktisk burde sætte den ned til 3 timer, fordi der hos mindre arbejdsgivere kan være problemer med at undvære medarbejdere i 6 timer. Det kunne måske være lettere, hvis man satte det ned til 3 timer.

Vi vil selvfølgelig ikke spænde ben for det lovforslag her. Det er ikke blandt de værste af dem, der ligger i forårspakken, men vi synes faktisk, at man burde have et lidt højere ambitionsniveau, og derfor vil vi meget gerne kvalificere det og komme med nogle ændringsforslag i forbindelse med udvalgsarbejdet, således at vi kan få det maksimale og noget godt ud af det lovforslag her, for det bygger som sagt på gode tanker, som Socialdemokratiet har været med til at fremsætte her i Tinget.

Louise Frevert (DF):

Det er dejligt at kunne stå her i dag og sige, at Dansk Folkeparti er en del af den såkaldte forårspakke, og at dette lovforslag er en del af pakken.

Der er bl.a. et af punkterne, som hedder:

En samlet pakke af forslag om uddannelse og opkvalificering af ledige og beskæftigede for at sikre virksomhederne kvalificeret arbejdskraft

og for at undgå, at ledigheden bider sig fast for dem, der har svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Det kan ikke formuleres bedre og mere klart, og vi ser da også dette forslag som et skridt i den rigtige retning.

Det er vigtigt for Dansk Folkeparti, at vi kan gøre noget for, at også de svage på arbejdsmarkedet kan forblive i arbejde, og for at de personer, der er kommet væk fra arbejdsmarkedet, har mulighed for at opkvalificere sig.

Man kan så have den kritik af forslaget, at det startede med at være 2.000, der var omfattet af ordningen, og dernæst op til 3.000, men lad mig sige det meget klart: Vi mener, at det er det optimale på nuværende tidspunkt.

Kl. 17.10

De meget læsesvage har længe været en gruppe, som vi har været nervøse for ikke kunne opkvalificere sig, men det vil de kunne ved netop dette forslag. Læsesvage er også indbefattet ordblinde, og det er der taget højde for her, idet specialundervisning for voksne også kan blive støttet med SVU, som er for faglærte. Desuden er vi også glade for, at forslaget kommer til at omfatte de 20-25-årige og ligeledes giver dem adgang til specialundervisning for voksne med støtte.

Der har været kritik af, at der fra undervisningsministeren skal fastsættes en øvre grænse på 18 uger for at deltage i et forløb med SVU. Men vi mener, at argumentet er i orden, idet de 18 uger er valgt, fordi det er et tilstrækkeligt tidsrum til, at man kan gennemføre et fuldt SVU-forløb.

Et godt forslag til forårspakken, som vi er glade for at være med til.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkeparti om nogle af de ændringer, jeg foreslog i min ordførertale: Kunne det ikke være nogle, der vækker lidt genklang hos Dansk Folkeparti, for jeg kan jo se i bemærkningerne til L 114 og høre af den her tale nu – det er måske for meget at sige, at det var slesk tale, men der var i hvert fald mange pæne ord – at det er utrolig vigtigt at få noget gjort ved den gruppe her?

Hvis det viser sig, at barriererne er for store, og de høringssvar, vi har fået, går jo lidt i samme retning af, at man godt kunne tænke sig lidt friere rammer, vil Dansk Folkeparti så være med til at støtte et ændringsforslag på det punkt her?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Nu ved hr. Bjarne Laustsen jo, at vi er gået meget langt og er meget glade for at være kommet så langt. Jeg hørte jo lige før, at hr. Bjarne Laustsen synes, at det var et lavt ambitionsniveau, som man var kommet frem til, men jeg vil hellere sige et lavt ambitionsniveau end slet ikke noget ambitionsniveau.

Jeg er glad for, at vi i Dansk Folkeparti har været med til at kunne støtte denne pakke. Jeg synes, vi er nået et rigtig, rigtig langt stykke og et skridt frem i den rigtige retning netop på grund af, at vi har fået den gruppe med, som ikke har været omfattet af den her ordning tidligere. Vi får fat i 3.000 mennesker, der ikke tidligere har kunnet få denne kvalificerende undervisning, og som så vil have mulighed for at komme tilbage til eller blive på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jamen vores ambitioner er bestemt i orden. Når vi taler om, at der er en potentiel gruppe på en million mennesker, så synes jeg, det er et lavt ambitionsniveau, og det har vi tilladt os at sige. Det er jo Dansk Folkeparti, der har et problem, ved at man laver aftaler mellem regeringen og nogle ordførere, nemlig i forårspakken, og så skal man bare lægge stemmer til.

Jeg synes, at i respekt for demokratiet og folkestyret må det være sådan, at hvis der kommer nogen forslag frem, som kvalificerer debatten, må partierne også lytte til dem. Og jeg kan ikke forstå, at Dansk Folkeparti og fru Louise Frevert fuldstændig slår automatpiloten til og siger, at uanset hvad der kommer, kan de ikke støtte noget som helst, for de har sagt ja. De er regeringens skødehund i denne her sammenhæng, og de synes, at regeringen skal fortsætte.

Hvis der kommer konstruktive forslag, der forbedrer det her, som giver nogle bedre tilbud til de folk, som vi taler om, som jeg jo hører Dansk Folkeparti også omtale pænt, hvorfor skulle man så ikke støtte dem?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg har stor sympati for hr. Bjarne Laustsens synspunkt. Men det er efter min opfattelse et overdimensioneret antal personer, som hr. Bjarne Laustsen fører på banen, idet det har været ministeriets skøn, at det er tilstrækkeligt med de

3.000 personer. Det er da så sandelig det, vi har taget til efterretning og har rettet os efter og har indgået en aftale med regeringen om. Så jeg synes, at vi har gjort det lige præcis i overensstemmelse med det, der har været det niveau, som man har skønnet har været korrekt.

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi meget opmærksomme på, at bl.a. gode læse- og regnefærdigheder i stigende grad er en nødvendighed for at kunne klare sig. Skal Danmark fremover være med i den internationale konkurrence, er det af stor betydning, at arbejdsstyrken er i stand til at matche de krav, som arbejdsmarkedet stiller.

Derfor er vi også positive over for, at regeringen nu ønsker at styrke voksnes muligheder for at forbedre deres læse- og regnefærdigheder til gavn for både deres egne muligheder og samfundets udvikling.

Det Konservative Folkeparti støtter derfor forslaget.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne, ligesom jeg spurgte Dansk Folkeparti, spørge fru Helle Sjelle om den målgruppe her. Der er åbenbart lidt tvivl om, hvor mange der er i målgruppen.

Kl. 17.15

Hvor mange mennesker vurderer Det Konservative Folkeparti, at der er i den målgruppe her? Jeg har ført et talt på banen, der siger 1 million, og derfor synes jeg, ambitionsniveauet er lidt lavt. Hvor mange skønner Det Konservative Folkeparti, at den her målgruppe er på, som forslaget retter sig imod?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg kan bare henholde mig til, at der i selve forslaget står, at den er målrettet 2.000-3.000 mennesker, og det synes jeg er en udmærket begyndelse. Jeg vil ikke stå og kaste mig ud i nogen talgymnastik her.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Må jeg så have lov at konkludere, at Det Konservative Folkeparti vurderer, at der ikke er mere end 2.000-3.000 personer i dette land, som har læse/staveproblemer?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Det har jeg ikke sagt noget som helst om. Jeg har sagt, at det er vurderet i lovforslaget, at der indtil videre er 2.000-3.000 mennesker, som har mulighed for at få glæde af det her tilbud.

Morten Homann (SF):

Da SF's ordfører, hr. Aage Frandsen, ikke kan være til stede, skal jeg sige følgende:

SF kan støtte det her forslag, for det er afgørende, at mennesker med læsevanskeligheder osv. får et løft, og der bør ikke være nogen begrænsninger i, hvor mange som skulle kunne få den her hjælp, ligesom der heller ikke bør være nogen begrænsninger i, hvor mange der kan få en gymnasial uddannelse, mens man er ung. Så SF kan støtte det her forslag.

Margrethe Vestager (RV):

Også Det Radikale Venstre kan støtte forslaget. Vi vil med interesse følge, om det er for få og for kort, sådan som det er lagt op i lovforslaget. Men det er godt, at der bliver øgede muligheder også for folk med en faglært baggrund.

Vi stemmer med glæde for forslaget, men håber selvfølgelig, at vi kommer stadig længere også i forhold til tilrettelæggelsen af FVU, så den faktisk kan imødekomme dem. Om det er 2.000 eller 3.000 personer, det er vi meget åbne over for at diskutere. Det her er i hvert fald en meget god begyndelse.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Forslaget går ud på at udvide kredsen af folk, der kan få SVU eller statens voksenuddannelsesstøtte. Det går Enhedslisten selvfølgelig ind for, om end vi har lidt samme vurdering som andre ordførere, nemlig at det er et lille bitte skridt. Men det skal dog siges, at det er et skridt i den rigtige retning, og derfor kan vi støtte forslaget.

Bodil Kornbek (KD):

De krav og betingelser, som sætter rammerne for arbejdsmarkedet i dag, herunder krav om fleksibilitet og omstillingsparathed og personlig udvikling, gør bl.a. ordblinde og læsesvage til en desto mere udsat gruppe, end de er i forvejen.

KD finder det essentielt, at vi i den uddannelses- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden ikke glemmer den arbejdsstyrke, der befinder sig i gruppen af bogligt svage. Disse mennesker udgør en vigtig ressource for det danske arbejds-

marked. Den må ikke gå tabt, fordi vi fra politisk hold ikke formår at stille nogle ganske basale redskaber og midler til rådighed for, at disse mennesker arbejder med deres læseproblemer og dermed forbedrer deres såkaldte arbejdsudlighed.

Derfor imødekommer vi, at regeringen med dette lovforslag gennemfører en forbedring af læsesvage og ordblinde faglærtets adgang til statens voksenuddannelsesstøtte.

Vi finder det dog bemærkelsesværdigt, at man har fastsat en ramme for antallet af støttemodtagere, der ligger væsentligt under det anslåede antal af enten ordblinde eller læsesvage danskere.

Det er en problemstilling, som også de fleste af høringssvarene påpeger. SiD bl.a. beregner den reelle udvidelse fra 2.000 stigende til 3.000 personer pr. år til maksimalt at omfatte 0,5 pct. af målgruppen for lovforslaget. Kristendemokraterne ser gerne, at det i det efterfølgende udvalgsarbejde bliver uddybet nærmere, hvad der ligger til grund for den valgte kvoteordning, dvs. hvad der har været udslagsgivende for, at man har valgt en grænse på 3.000 personer pr. år.

Vi finder det uheldigt, hvis en ordblind eller læsesvag person, der er parat og indforstået med at gå i gang med at forbedre sine læsefærdigheder, i værste fald kan komme til at vente et halvt år, før vedkommende kommer i gang. Det kan betyde, at visse mennesker mister gejsten til at gå i gang med et undervisningsforløb.

Det er dog den eneste betænkelighed, vi har ved lovforslaget, der overordnet set forbedrer vilkårene for voksne med utilstrækkelige læsefærdigheder, og vi kan støtte forslaget.

Kl. 17:20

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg skal blot nøjes med at takke Folketingets partier for, tror jeg, enstemmig opbakning til dette lille, men i mine øjne principielle og også meget fornuftige forslag, som vil have indvirkning på rigtig mange, der har et læsehåndicap, som vi hermed får mulighed for at hjælpe dem med.

Der har undervejs i debatten været kredset om, hvor stor målgruppen er, og om vi rammer målgruppen, når det er skitseret, at det for 2004 vil omfatte 2.000 borgere, men efterfølgende 3.000 borgere. Det, der har været grundlaget for, at vi er landet lige præcis på det tal, er, så vidt jeg husker det, uden at jeg på stående fod kan

redegøre helt nøjagtig for det, at vi har været inde og se på brugen af disse kurser for ufaglærte. Vi nåede så frem til, at 3.000 ville være et godt niveau. Men jeg kan undervejs i udvalgsbehandlingen naturligvis nærmere redegøre for, hvorfor det lige præcis er det tal, vi er landet på.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg havde egentlig kun et enkelt spørgsmål, men nu blev det så til to, for der er netop det her med, hvordan det kan være. Er det tænk på et tal, eller er det, fordi vi har 18,5 mio. kr., som vi ikke ved, hvad vi skal bruge til, og o.k., så lad os tage den her gruppe med, eller hvordan er det? Er det økonomien, eller er det tallet, man ønsker at ramme? Det er den ene del.

Det andet spørgsmål skyldes, at jeg ikke ved, hvordan sådan nogle ting foregår i det her regi. Men når man siger, at der er en ramme, uanset om det så er 2.000 mennesker, er det så efter først til mølle-princippet, eller er det lidt, ligesom man har i forhold til det regionale arbejds-markedsråd? Kunne man tænke sig, at det var en landsdel, der abonnerede på det her? Eller hvordan styrer man det, så det bliver til gavn for hele landet?

De øvrige spørgsmål, jeg havde, er det fair nok, at vi kan tage under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg bliver nødt til at understrege over for hr. Bjarne Laustsen, at regeringen hverken har tænkt på et økonomisk tal, 18 mio. kr., eller på et målgruppetal. Det, vi har ønsket med det her forslag, er at udvide målgruppen, så de personer, der i dag har en faglig uddannelse, men som har et læsehandicap, altså har læsevanskeligheder, kan gives den mulighed, som ikkefaglærte har. Det har vi ønsket.

Så det er hverken et spørgsmål om, at vi har haft 18 mio. kr., som vi ikke vidste, hvad vi skulle bruge til, eller at vi ønskede at sjuste os frem til enten 2.000 eller 3.000. Det synes jeg er en meget useriøs måde at gribe en i mine øjne seriøs problemstilling an på.

Så det, vi har været inde at se på, og det, der er skitseret i bemærkningerne, er, hvor mange ufaglærte der gør brug af den eksisterende ordning, og så har vi forsøgt at lave en parallel. Jeg

kan som sagt ikke her på stående fod redegøre for, hvorfor vi så landede på 3.000, men det kan jeg naturligvis gøre undervejs i udvalgsbehandlingen.

Så vil jeg gerne understrege, at der er tale om en generel udvidelse af målgruppen, så det er ikke sådan noget med, at vi har tænkt på et tal i den sammenhæng, men vi har beskrevet det i bemærkningerne, fordi vi selvfølgelig også i hele det økonomiske afsnit har redegjort for, hvorfor det er 18 mio. kr., der er afsat her.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det var jo også lidt provokatorisk, men nu skal man jo stille sådan nogle spørgsmål. Men jeg spurgte om det andet også, og det fik jeg ingen svar på, altså det med først til mølle. Eller hvordan er fordelingen i hele landet af de midler her?

Men så vil jeg godt følge op på økonomidiskussionen og stille et spørgsmål. Hvis nu vi har ret i, at der er for mange barrierer og restriktioner i det her, og det rent faktisk gør, at man, uanset hvad tallet er, ikke får brugt pengene – nu skal det her køre i en årrække – vil ministeren så give tilsagn om, at vi kan kigge på at lempe på de krav heri, for vi er vel enige om, at pengene skal gå til formålet? Men hvis kravene og restriktionerne gør, at de ikke bliver brugt, vil ministeren så, når det første år er gået, se på at lempe på kravene?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg er meget enig i det, som fru Margrethe Vestager nævnte, nemlig at vi bør følge det her meget nøje. Det er en ny udvidelse af målgruppen, og det er en udvidelse af målgruppen, som jeg lytter mig til at et enigt Folketing har en interesse i kommer til at virke, så vi får favnet den gruppe af læsesvage faglærte danskere.

Så jeg vil gerne give tilsagn om, at vi selvfølgelig skal følge nøje, om vi også når at favne den målgruppe, som vi her er enige om forslaget rent faktisk handler om.

Kl. 17.25

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er
vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**15) Første behandling af lovforslag nr. L 225:
Forslag til lov om ændring af lov om statens
uddannelsesstøtte og lov om børnetilskud og
forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Til-
lægsstipendium og supplerende studielån til
forsørgere, forhøjelse af det højeste fribeløb og
regulering af stipendier til hjemmeboende på
18 og 19 år i ungdomsuddannelser m.v.).**

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).
(Fremsat 31/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gitte Lillelund Bech (V):

Efter et langvarigt forhandlingsforløb er vi i
Venstre glade for, at det endelig er lykkedes for
alle forligsparterne at få ændret SU-forliget, så-
ledes at forsørgere på SU fremover får mere at
gøre godt med. Samtidig får vi løftet problem-
stillingen med hensyn til det højeste fribeløbs
størrelse eller mangel på samme, om man kan
sige det sådan.

Indtil denne lovs vedtagelse har det været
vanskeligt at være forsørger under uddannelse
og på SU. Godt nok giver SU-loven mulighed
for, at forsørgere kan tjene mere i løbet af et år
end SU-modtagere, der ikke er forsørgere, men
det er i mine øjne en absurditet, idet de færreste
forsørgere på SU har mulighed for at påtage sig
yderligere erhvervsarbejde ved siden af studierne,
når de samtidig har et eller flere børn at se til.

Fremover får forsørgere på SU mulighed for
at få bedre økonomiske vilkår til at gennemføre
deres uddannelse. Økonomien skal ikke være en
barriere, der gør, at forsørgere og specielt enlige
forsørgere må hoppe fra og ikke får gennemført
den uddannelse, de er startet på. Vi giver derfor
et tillægsstipendium til forsørgere på SU, samti-

dig med at vi åbner mulighed for at få supple-
rende studielån. Hermed er det vores håb og ønske,
at også forsørgere har mod på at begynde
og færdiggøre en uddannelse med Statens Ud-
dannelsesstøtte i ryggen. Vi har da også noteret
os de mange positive tilkendegivelser, vi har
fået for forslaget, specielt fra forsørgere på SU,
så tak for det. Det viser, at vi er på rette vej med
de nævnte ændringer.

I Venstre har vi tilsvarende været optaget af
den problematik, der er i det eksisterende sy-
stem med hensyn til afslutning af sin uddannel-
se. Det højeste fribeløb, som det er i dag, er i
mange tilfælde for lavt i forhold til den aktuelle
løn, det er muligt at få efter endt uddannelse.
Det betyder, at mange, specielt universitetsstu-
derende, trækker afleveringen af deres speciale,
således at de afslutter deres uddannelse ved ju-
letid frem for midt på året. Herved undgås det
at skulle betale SU tilbage, når man begynder på
job.

Til gengæld kommer staten til at betale ekstra
SU til disse studerende, der meget vel kunne
have gjort specialet færdigt midt på året. Ved at
hæve det højeste fribeløb er det vores håb og ønske,
at flere studerende færdiggør deres uddan-
nelse midt på året, som det jo også er planlagt
for langt de fleste uddannelsers vedkommende.

Endelig vil jeg knytte nogle få kommentarer
til finansieringen, nemlig at vi reducerer SU'en
for hjemmeboende 18-19-årige på en ungdoms-
uddannelse. I Danmark bruger vi ca. 11 mia. kr. i
SU om året. I Venstre synes vi, det er naturligt, at
forbedringer af SU-systemet sker inden for den
samlede ramme, og at SU-systemet indrettes
på en måde, så vi understøtter unge specielt på
videregående uddannelser. Unge i ungdoms-
uddannelserne har aldrig haft så mange penge
mellem hænderne som i dag, hvorfor vi finder
det naturligt, at det er her, vi reducerer grundsti-
pendiet, nemlig for de hjemmeboende, som går
på en ungdomsuddannelse.

Samtidig vil jeg gøre opmærksom på, at der
jo altså ikke er tale om, at grundstipendiet fjernes
fuldstændigt. Det nedsættes til 1.000 kr. om
måneden, hvilket jeg personligt må sige stadig
væk er ret flot. Så på den baggrund kan Venstre
støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Fru Gitte Lillelund Bech får det til at lyde, som
om SU-området er det eneste, der eksisterer i